

Posudek magisterské diplomové práce

Název práce: „von Gottes gnaden herzog in Schlesien“.Bolek, vévoda těšínský

Studijní obor: HI

Autor/ka práce: Radim Konečný

Vedoucí práce: Mgr. Petr Elbel, Ph.D.

Oponent/ka: Mgr. Martin Čapský, Ph.D.

Předkládaná práce je hodnocena

1. Z hlediska obsahového záměru, naplnění zadání a zpracování předepsané literatury
uspokojivě
2. Z hlediska požadavků na jazykovou správnost (pravopisné a jiné jazykové chyby)
dobře
3. Z hlediska požadavků na formální úpravu, požadovaný rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii
velmi dobře
4. Přípomínky, náměty, otázky k rozpravě:

Přípomínky k předložené práci lze rozdělit na několik kategorií. Nejprve je třeba zmínit jazykové a stylistické zpracování diplomové práce. Autor (patrně cíleně) používá některé polonismy. Cíleně u pojmenování řeky Olše - Olza, bez dalšího zdůvodnění například u jména Přemysl - Přemyslav. Ve svém úsilí o konstruování lineárního příběhu se místy nechává svést na půdu čirých spekulací. Zvláště výrazně vystupuje tato tendence do popředí při líčení, kterak „Bolek také jistě obdržel řadu rad svého zkušeného otce, který už od devadesátých let viděl nekonceptnost vlády Václava IV.“ Také konstatování o "rozpačitém" příjezdu slezských účastníků vratislavského sjezdu nekonvenuje se skutečností, že řada knížat vyjela Zikmundovi vstříc do Nisy (viz Regesty listin uložených v Horním Slezsku).

Výhrady lze připojit i k užívané terminologii. Smlouvu z Osoblahy z roku 1389 rozhodně nemůžeme označovat jako landfrýd, neboť šlo o dohodu o společných krocích při ochraně míru dvou územních celků – zúčastněných slezských knížectví a moravského markrabství spojeného s olomouckým biskupstvím. Přinejmenším v prvním případě by bylo vhodné „klášter Skotů ve Vídni“ uvést jako „klášter skotských benediktýnů“. Za prosté omyly lze potom označit tvrzení, že Kazimír Těšínský zemřel ve Florencii (ve skutečnosti v Pise) či že královskou část Hlohova získali těšínská Piastovci v roce 1369 (ve skutečnosti 1384).

Těšínské prameny sledovaného období jsou ve srovnání s dalšími slezskými knížectvími dosti sporé, řadu bílých míst by však bylo možné doplnit pomocí analogií s dalšími piastovskými rody. Zde se však dostáváme k základnímu problému celé práce. Radim Konečný pominul řadu příspěvků, které by mu umožnily posuzovat vystupování

těšínského knížete v širších souvislostech. Spojenectví hornoslezských knížat s jagellonským dvorem představila v souhrnných studiích Hana Miketová, pohraničím jako svébytným politickým fenoménem s vlastní dynamikou se zabýval Jerzy Rajman a využít by bylo možné i studie Stanisława Sroky věnované Vladislavu Opolskému. V představené diplomové práci se tak ukazuje jediná hlavní linie a to úvahy nad postupným přibližováním se těšínských knížat polskému dvoru, aniž by diplomant zohlednil současné úvahy o rolích dvorských familiarit, rozpracované například Petrem Elbelem. Výsledkem je tak sice heuristiky dobře zvládnutá biografie Bolka Těšínského, doplněná navíc cenným itinerářem, současně však zpochybnitelná ve svých ústředních tezích.

Otázka k rozpravě: Jakou roli sehrávali spojenci (familiariti) polského dvora na dvoře Václava IV.

Celkový návrh hodnocení:

dobře

V Brně dne 13. listopadu 2021

.....
Martin Čapský